

РЕШЕНИЕ

№ 1419

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8594** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Сдружение „Асоциация на българските кинозалони“, срещу отказ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“, обективиран в Писмо № 01-327/15.09.2022г.

В жалбата се твърди, че формираният отказ е незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна. Претендират се разноси, за които е представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“, редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и с приетите по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по заявление рег. № 01-1446 от 05.11.2021г., с което оспорващият е поискал да бъде регистриран в Единния публичен регистър на разпространителите на филми в Република България. По повод заявлението директорът на ИА "Национален филмов център" е издал писмо изх. № 01-454 от 05.11.2021 г., с което е отказал регистрация, с мотив че сдружението не е търговец по смисъла на Закона за филмовата индустрия, във връзка с Търговския закон.

Така постановения отказ е оспорен пред Административен съд София-град, за което е образувано адм.д.№ 11424/2021г. С решение № 698/09.02.2022г. оспорването е отхвърлено като съдът е приел изводите на административния орган за правилни и се е мотивирал с разпоредбата на чл.19, ал.4 от З.. С решение № 7387/22.07.2022г., постановено по адм.д.№ 2716/2022г., Върховният административен съд е отменил решението на АССГ, както и отказа и е върнал делото на административния орган за ново произнасяне. В мотивите си ВАС е приел, че писмото е издадено в противоречие с императивните изисквания на чл.59, ал.4, т.4 от АПК, съгласно която се изисква посочване на правното основание при издаване на административния акт, което е с цел ефикасно осъществяване на защитата от страна на адресата. Освен това касационната инстанция е констатирала, че първоинстанционният съд недопустимо е издирил и приложил релевантната правна уредба и вместо органа е анализирал относимите за спора факти. Наред с това е отбелязала, че посочената разпоредба е изменена изцяло, а не в отделни нейни части.

След връщане на преписката и въз основа на заявление № 01-1446/05.11.2021г., е последвало ново произнасяне с писмо изх.№ 01-372/15.02.2022г., предмет на настоящето производство, с което отново е отказана регистрацията в Е.. За да постанови своя акт, административният орган се е позовал на мотивите на съда, дадени с решение № 698/09.02.2022г. като е приел, че заявителят не е търговец.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, като този въпрос е разрешен с Определение № 11222/07.12.2022г. на ВАС.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирани лица, чиито права и законни интереси са непосредствено.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА.**

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – директор на ИА "Национален филмов център във връзка с правомощията му по чл. 7 от З.. Не се установи неспазване на установената от закона писмена форма. Отказът е мотивиран, съдържа фактически и правни основания за издаването му, с което са спазени указанията на ВАС.

При постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение по същество на поставения пред него въпрос.

Настоящият решаващ състав намира обаче, че отказът е формиран в противоречие с материалноправните норми. Видно от мотивите на писмото, административният орган е приел, че оспорващата страна не е търговец по смисъла на чл.19, ал.4 от З., съгласно който на регистрацията по ал. 1, т. 1 - 3 от чл.19 подлежат лица, регистрирани като търговци по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава от Европейското икономическо пространство или Швейцария. В същото време не е отчетел мотивите на ВАС, в които е посочено, че тази разпоредба е претърпяла цялостна промяна – ДВ, бр.18 от 2021г. и съгласно ал.4 на регистрацията по ал. 1, т. 1 – 4 подлежат и лица, регистрирани като търговци по законодателството на

държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария. Няма спор, че под "търговец" по смисъла на посочената разпоредба се разбира всяко ФЛ или ЮЛ което отговаря на изисквания, установени в ТЗ. В част втора от ТЗ са регламентирани видовете търговци – ЕТ, държавни и общински предприятия и търговски дружества. В същото време обаче, нормата на чл.19 от З. следва да се тълкува във взаимовръзка с чл.4 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, според който в търговския регистър и в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел се вписват търговци, клонове на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел, и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел и свързаните с тях обстоятелства, за които е предвидено със закон, че подлежат на вписване.

Като не се е съобразил с това, административният орган е постановил административен акт, който противоречи на материалноправните разпоредби и като такъв следва да се отмени, а преписката да се върне за ново произнасяне, при съобразяване с изложеното по-горе.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден за заплати на оспорващата страна сторените по делото разноски, което са в размер на 660лв., съевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 28-ми състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ отказ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“, обективиран в Писмо № 01-327/15.09.2022г.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“ за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящето решение, за което съдът дава 14-дневен срок от постъпването ѝ.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Национален филмов център“, да заплати на Сдружение „Асоциация на българските кинозалони“, сумата от 660лв., представляващи сторените по делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ